

З'їзд РКП ЗАКІНЧИВ РОБОТУ

БУХАРЕСТ, 28 листопада. (Кор. ТАРС). Сьогодні на ранковому пленарному засіданні XI з'їзду РКП закінчилось обговорення питань, включених до порядку денного.

З'їзд одностайно схвалив доповіді про діяльність ЦК РКП в період між X і XI з'їздами партії, Центральної ревізійної комісії, прийняв Програму РКП. Затверджено Директивні XI з'їзду РКП по п'ятирічному плану на 1976—1980 роки і головних напрямках розвитку республіки до 1990 року. Прийнято зміни в Статуті РКП.

Поданий на розгляд з'їзду проект норм соціалістичної етики буде далі опрацьовуватись у робочому порядку з урахуванням численних пропозицій і зауважень, які надійшли.

Потім на з'їзді відбулись вибори центральних органів партії.

На заключному засіданні з'їзду було оголошено, що Генеральним секретарем РКП обраний Ніколае Чаушеску. До складу Центрального Комітету РКП обрано 205 членів і 156 кандидатів у члени ЦК.

На пленумі ЦК РКП, який відбувся, обрано політичний Виконавчий комітет ЦК, Секретаріат ЦК і Центральну партійну колегію. До складу політвиконкому входять 23 члени і 13 кандидатів. Обрано також Центральну ревізійну комісію.

Із заключною промовою на з'їзді виступив Генеральний секретар РКП Н. Чаушеску.

ПРОФЕСІЯ
ПОЧЕСНА
І ПОТРІБНА

Як уже повідомлялося, 27 листопада в Кіровограді почав роботу Всесоюзний семінар-нарада по забезпеченню колгоспів і радгоспів механізаторськими кадрами. В його роботі беруть участь працівники партійних, радянських, сільськогосподарських, комсомольських і профспілкових органів, учені, передовики сільського господарства.

28 листопада учасники Всесоюзного семінару-наради відвідали господарства, сільські профтехучилища і загально-освітні школи нашої області з метою вивчення досвіду по підготовці і закріпленню механізаторських кадрів.

Вчора семінар-нарада закінчила свою роботу.

Валентина Червяк — комсомолка, робітниця Олександрівського електромеханічного заводу. Разом зі своїми товаришами з складального цеху № 1 вона монтує станції управління. Нещодавно дівчата завершили виконання важливого завдання. Їх продукція призначалася для стану 2000 Череповецького металургійного заводу. Станції відправлені замовникам достроково.

На фото: Валентина Червяк.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

Вітчизні наш —
ударний труд!
РАНІШЕ
НА ТРИ МІСЯЦІ

Злагоджена, чітка праця комсомольсько-молодіжного екіпажу механізаторів Віктора Мусика та Петра Капіша з колгоспу імені Димитрова дала непогані результати.

На тракторі Т-150 комсомольці уже вирobili 2782 гектара умовної оранки. Зеконотили дві тони пального. Інші механізатори працюють в рахунок завершального року п'ятиріччя.

Ю. ПИСЬМЕННИЙ,
завідуючий відділом
комсомольських
організацій Компаніївського райкому комсомолу.

З високою
продуктивністю

Серед будівельних комсомольсько-молодіжних колективів перше місце за третій квартал нинішнього року виборола бригада «Міжколгоспбуду», де групкомсоргом Анатолій Марчук. План будівельно-монтажних робіт виконано на 136,7 процента.

Підвищення продуктивності праці майже на 5 процентів досягли завдяки освоєнню суміжних професій, впровадженню у виробництво раціоналізаторських пропозицій. Творчий характер, сумлінне ставлення комсомольців до праці дали плідні наслідки.

С. ПУСТОВОЙТ,
завідуючий відділом
комсомольських
організацій Гайворонського райкому комсомолу.

Рік видання XV

№ 144 (1936).

30
ЛИСТОПАДА
1974 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Перші
в
конкурсі

ПІДБИТО підсумки районного конкурсу «Кращий за професією» серед молодих трудівників. Бюро райкому комсомолу визнало переможцями комсомольсько-молодіжну бригаду кондитерів у складі Любові Підгорної, Олени Рябцевої та Євгенії Плузжиківської, котрі достроково виконали річний план і зараз працюють в рахунок 1975 року; шофера колгоспу «Дружба» Василя Чопіка, який за десять місяців цього року виконав річне завдання, зекономивши 615 кілограмів пального; свинарку радгоспу імені Карла Маркса Зою Маруду; доярку Ганну

Ошен з колгоспу імені Горького, яка за десять місяців надібрала на кожну фуражну корову по 3580 кілограмів молока; електрозварювальника Івана Сидорова з райоб'єднання «Сільгосптехніка».

Всіх переможців конкурсу представлено до нагороди Знаком ЦК ВЛКСМ «Ударник 1974 року» та почесними грамотами райкому комсомолу.

В. ІВАНЧЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організації Долинського райкому комсомолу.

ЗНАМЕННИЙ ДАТІ
ПРИСВЯЧЕНО

В Улаан-Баторі відкрилася виставка «50-річчя проголошення МНР». Експонати виставки розповідають про заходи МНРП і уряду Народної Монголії по здійсненню рішення історичного III з'їзду МНРП, який намітив генеральну лінію розвитку країни по некапіталістичному шляху, про успіхи монгольського народу в будівництві соціалізму, про непорушну братерську дружбу і тісне співробітництво МНР з Радянським Союзом та іншими соціалістичними країнами.

(ТАРС).

КРАЩІ ТРУДІВНИКИ НАПЕРЕДОДНІ ЖОВТНЕВИХ СВЯТ БУЛИ ЗАНЕСЕНІ НА ДОШКУ ПОШАНИ ЛЕНИНСЬКОГО РАЙОНУ МІСТА КІРОВОГРАДА.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ІНЕРЦІЯ —
ЯК ПОМІЧ?

Віновитай.
—товаришу
комітет

● Кіровоградський завод «Металіст» не виконав план десяти місяців по ряду важливих показників. Причини об'єктивні, вимагають спільного вирішення. А як «суб'єктивні»? Ті, які залежать від самого колективу...

ПРО неї легше говорити як про категорію суто фізичну. У житті це явище слугує людям по-різному. Скажімо, інерція допомагає водіям транспорту економити паливе за рахунок сприяльності шляху і водночас є небезпечним ворогом несподіваних, раптових зупинок.

А вже без фізики іноді можуть вживати вислів «платити за течією» — найістотніше про людину, яка потрапила в потік небагатовидних впливів чи подій і не може утримати себе від подальших спокос, несе її інерція.

Очевидно, і досить про інерцію отак абстрактно. Час називати конкретну адресу:

Кіровоградський завод побутових виробів «Металіст» не виконав десятимісячного плану по реалізації продукції, а також і по ряду інших важливих показників.

Один з перших, який видно навіть «неозброєним» оком, в валовий випуск продукції, де борг підприємства перед державою зріс до 78 тисяч карбованців. Знаючи на невеликі розміри самого «Металіста», і обсяг його виробничих завдань, це надто солідна цифра. Тим паче, що план реалізації продукції вже нараховував у своєму «пасиві» 29 тисяч карбованців через недовиконання валового випуску

товарів. Практично продукція не затримується на складах. Цивки й підкови з «Металіста» надходять в різні кінці республіки, а металевих бочок з Кіровоградщини чекають у Волгодонську, Московській області, Києві, Донецьку. І оте «чекання» фактично висисе у повітрі, бо план третього кварталу великою мірою був недовиконаний через темпи виробництва столітрових бочок. Ті, в свою чергу, — через постачання заводу металом з Липецька. Та досить! Бо це причини, які адміністрація підприємства називає «об'єктивними», і розв'язувати подібні проблеми тут роблять сирин через обласне управління місцевої промисловості, з міністерством. Так само, як і до цих пір, марно намагаються «внибити» об'єктивні Держпланом республіки ресурси для капітального будівництва. Ніяк не вдається погодити розширення робочої площі підприємства. Затримується зведення давно запланованого побутового комплексу.

То все — гірка істина. Заципає вона внутрішню життєдіяльність колективу заводчан. Не обходять, відчутно, і головної біди, за якою стоять і зриви плану — плінності кадрів. Коментарі до цифр зайві: за 9 місяців нинішнього року на підприємство прийшли 118 чоловік, пішли — 116. Це майже половина всіх, хто працює на заводі. Зумисне не називаємо їх «робітниками», бо чи встигає людина стати робітником, освоїти спеціальність, підвищити кваліфікацію?..

(Закінчення на 2-й стор.).

ІНЕРЦІЯ — ЯК ПОМІЧ?

(Закінчення).

Замовчувати це — означало б висвітлювати становище на «Металісті» однокласно.

ПЕРЕЛІК хиб буквально на кожному робочому місці загрожує стати голим констатуванням їх. Але під час знайомства з виробництвом у віці почергово впадали такі огріхи, причини яких відшукуються миттєво. В кількох випадках це було звичайнісіньке недбальство виробничників. Безвідповідальність окремих з них і безконтрольність з боку адміністративних осіб. Часто — низький професійний рівень, оте прозаїчне невміння, яке буденно переходить у згадачу вже шкідливу інерцію самопильну: припшов, передаягнувшись тут, у брудному цеху, став до роботи і працює поки працюється. Чи довго?

Знову допоможуть цифри: 2400 штук підків — норма двох змін протягом дня. Графа «виконання» на стелді прикро вражає — не часто цифра досягнутого за дві робочі зміни перевищує тисячу. Є навіть триста «з гаком». І враз помічаю норму — 2400 підків фігурують один раз за півмісяця у числі денних здобутків. А вийшло це тоді, пояснив бригадир ремонтників Олексій Романович Штанько, коли вдалося попрацювати дві повноцінні робочі зміни без перерв. Як вдалося? Устаткування не підводило, та й люди були всі на місцях. Описав стане відомо, що працюють на технологічній лінії по виготовленню підків майже удвічі менше виробничників, ніж того вимагають умови праці. Виходить з ладу оснащення, інструменти. Агрегати, на яких виготовляють підкови і шипи, розміщені незручно. Від одного до другого заготовки доводиться носити вручну, — страждає продуктивність праці. Інші верстати стоять майже впритул один до одного. Ніде покласти заготовки, готові виробити, ладі не доводиться складати поруч. А коли розвантажати робочі місця, щоб не спричинити втрат цінного часу, то вийде так, як з бочками — їх після фарбування одразу ж викочують на асфальтовий майданчик просто неба. Свій лак — припадає для грудочок землі, сміття. Продукція вочевидь втрачає товарний вигляд. Сушарні до цих пір немає.

Достатньо одному з верстатів зупинитися, як став вже ліній. Кожна хвилина простою — сім підків. А скільки таких хвилин...

МІ СПОСТЕРІГАЛИ, як працювали тут дівчата. Верстат рубає штабову сталь і розташованій так, що заготовки доводиться брати з протилежного боку технологічної лінії. Розпечений метал до останнього пресу падає майже холодний. Прямо перед нами зуби штампів зламуються й залишаються в заготовці. Натомість — нервування, гнів на адресу інструментальників. І — черговий простій...

А в кінці місяця кожен і кожна, зрозуміло ж, не мають тієї зарплати, на яку сподівалися. Спрацьовує інерція від попередніх, які пішли ще раніше, і людина виходить за прохідну з документами про розрахунок. Друга заходить, працює, чекає і небажано перекопується — не той хліб. І про яку школу передових методів праці чи підвищення кваліфікації можна говорити? Якщо вона й існує, то головним чином, на папері.

Ставимо запитання: чим можна зацікавити людей, затримати їх? Як зміст «праці» поєднати з важливим інтересом — «відпочинком», щоб робітник не лише з нудього виконував свій обов'язок, а й захоплено чекав наступного концерту, чергової поїздки, бесіди, власне, щоб відчув себе причетним до справ підприємства, щоб зміг назвати його своїм, рідним. Тоді прийде ілюмінація. Чи не так?..

Це не теоретизування, а лише частка тієї всеохоплюючої багатоманітності справ, які можна знайти на краях підприємства обласного центру.

А ТЕПЕР знову до тих дівчат, що працювали на виготовленні підків. Комсомолки вони. І ще кілька хлопців зварюють шипи металевих бочок. Теж комсомольці. «Ух п'ятнадцять у нас на заводі», — скаже в кінці дня Геннадія Сліпихова, секретар комсомольської організації. Новообраний до речі, ватажок молоді, молодий комуніст. І «ветеран» підприємства, бо працював тут ще до армії, а після служби знову повер-

нувся сюди ж, слюсарем-інструментальником.

Від розмови з ним зринула думка: «Самого бажання замало». Хлопцеві потрібен досвід, допомога з боку Кіровського райкому ЛКСМУ міста Кіровограда. Вміння працювати з людьми набувають роками, а в нього за плечима стажу комсомольського секретаря на заводі трохи більше місяця. Готувався Геннадія до семінару, який мали проводити в районному комітеті.

Починати доведеться, як кажуть, з нуля. Колишній секретар, Володимир Іонов, склав лише повноваження на звітно-виборних комсомольських зборах. Про пошуки нових форм роботи мова особлива: тут будь-який захід чи подія, що стосувався комсомольських справ, повноправно можна вважати за «нове», бо досі немає ніяких. Не було змоги навіть поглянути на список членів комсомольського бюро, перевірити, кому що доручено. Важко встановити склад штабу «Комсомольського прожектора». Практичної допомоги заводові з боку «прожектористів» теж треба очікувати в майбутньому... Безрадісне констатування.

А ще хочеться згадати про те, що комсомольські документи у Геннадія Сліпихова вдома — в портфелі, бо на заводі йому не вистачило не те що куточки чи бодай стола — навіть тумбочки. І Олексій Романович у відповідь на те скрушно кивне головою на громадський сейф у єдиному кабінеті (так і проситься зменшувальна форма «кабінетик») — документи партійної організації і профспілкової — все акулі. Врешті — керівник підприємства Антон Антонович Домбровський зітхне й зашпечат.

— Ви ще де-небудь бачили отакий кабінет директора?..

За тим продовжиться ціла сповідь, висловлення думок, пережитого й найбільшого. В тих словах була чира образа — зривалася з уст людини, яка в свій час після на плечі відповідальності і турботи ватажка комсомолу, бо й донині знає справжню ціну молодого заводу й держани серед юнаків та дівчат.

Чи ходили протягом звітного періоду комсомольці до директора, чи звертались за допомогою, підтримкою? Сам Антон Антонович «натискав» на Володимира Іонова, коли треба було зібрати нечисленну молодь. А тепер директор ще раз згадає, як було прикро секретареві комсомольської організації, коли на перший концерт його друзів-комсомольців у свій час не прийшли представники адміністрації.

Тут же відбувається зворотна дія. Навіть три електротехніки, які закупив для молоді завод, не знайшли справжніх шанувальників. Шкода стало інструментів, які псувалися без діла, за безцінь продали в шквал. Лежить комплект духового — беріть, мовля, грайте, організуйте оркестр, розважайтесь. Хоч би попросили м'яча, сітку чи ще якогось спортивного інвентаря...

«Важко примусити молоді відпочивати», — так сказав Антон Антонович, і очувався в тому, що й утримати на заводі загальом не легше.

Годі обмовок, коли навіть фотомонтаж із свята весни минулого року директор не вважав для себе обтяжливою справою, а лише бідався, що швидко «розтягли» знімки з вітрини. Та й пояснення знайшов — бачте, кожен із заводчан розшукував себе на фото, то й не дивно, що прихоплювали на згадку.

А мені спав у пам'яті вираз обличчя Геннадія Сліпихова, збідьорений, а більше розгублений, і його слова, що, мовля, ніколи не скупився на час після роботи для комсомольських справ. Тільки б налагодити все, пустити в хід машину на повних обертах. А тоді організують свій перший комсомольсько-молодіжний колектив: У цих «на підкові» чимало молоді...

Тільки б швидше вибитися із колії отєї сонливий інерції.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

У НЕВЕЛИКОМУ містечку на Дніпрі їх знають кожну і в обличчя, і по імені.

— То — Валя. А то — Люда, Тоня, Надя, Катя, — скажуть вам. — Золото — не дівчата, — додадуть.

Хто ж вони? Чим завоювали таку повагу?

Ці дівчата — продавці. Тільки працюють в різних магазинах — «Дитячому світі», «Універсамі», універмазі «Комсомолец» і багатьох інших торгових «точках», що в Світловодську.

Робота продавця, то відомо, не з легких. І план товарообороту треба виконувати, боротись за розширення асортименту товарів, прислухатись до запитів покупців і, найперше, — обслужити їх якісно треба. З усіма цими вимогами дівчата справляються.

— План товарообороту за 11 місяців комсомольсько-молодіжний колектив «Універсаму» виконав 20 листопада, — доповідає зборам комсорг Люба Вістяк.

За нею рапортують комсомольські ватажки магазинів № 5, «Дитячого світу», магазинів № 8 і № 13. Всі вони достроково виконали одинадцятимісячну програму, що відбилося на загальному показнику Світловодського змішторгу. 100,5 процента складає він.

— Нелегко дався нам цей план, — говорить у звітній доповіді секретар комітету комсомолу змішторгу Таміла Гончарук. — Але ми все зробили для того, щоб його перевиконати.

Комсомольці були іні-

ціаторами і організаторами різних виставок-продажів, брали участь у базарах і ярмарках (навіть на Сорочинський виставили), самі займалися заготовкою овочів і фруктів.

Багато хто з жителів були свідками, як до Світловодського причалу прибуло дві баржі з кавунами. Вивантажити їх було справою нелегкою. Але дівчата не стали чекати

цифра. За 10 місяців через «Бюро добрих послуг» продано товарів на суму 10 тисяч карбованців. Але ця цифра не йде ні в яке порівняння із подаями, які щоразу одержують дівчата. І, природно, що їм хотілося б, відчувати подібну турботу і про себе. Бо як пояснити той факт, що із чотирьохсот молодих працівників торгівлі тільки одиниці

ДОБРИ ПОСЛУГИ — ВІД СЕРЦЯ...

чиєсь допомоги. Самі впоралися. Та про турботу про покупців свідчить не лише названий приклад. У світловодців у цьому відношенні є що запозичити, є чому навчитись. Це тут народилась ініціатива обслуговувати інвалідів Вітчизняної війни, пенсіонерів і престарілих прямо вдома. Для цього людям треба лише набрати номер телефону спеціально створеного «Бюро добрих послуг», і потрібний товар буде доставлений за вказаною адресою (причому без ніякої доплати).

Інвалідам Вітчизняної війни створено ще більші пільги. До них дівчата йдуть прямо додому, цікавляться запитам, беруть замовлення — і обов'язково їх виконують. Про це красномовно свід-

забезпечені житлом. Решта ж — квартиранти господарів приватних домоводств.

— Мабуть, пора б вже подумати про гуртожиток для продавців, — говорила на звітно-виборних зборах секретар комсомольської організації «Дитячого світу» Антоніна Кирилова. — Та й проблему з дитячими садками і яслами треба вирішити.

— Треба, щоб хтось і над нами шефство взяв, — доречно почувся чийсь голос із залу.

Мабуть, тому, хто кинув цю репліку, скромність завадила сказати про це з трибуни і на повний голос. А треба було б.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Світловодськ.

НА ФОТО: УНІВЕРСАГ «ДИТЯЧИЙ СВІТ» У ДОБРОВЕЛІЧКІВЦІ.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

НОВИЙ ХОЛОДИЛЬНИК

Першу промислову партію побутових холодильників «Аист» випустив електромашинобудівний завод імені В. І. Леніна (Бреван). Нові апарати місткістю 200 літрів за конструкцією, внутрішнім компонуванням та іншими технічними параметрами значно відрізняються від холодильників «Арагц», які тут раніше вироблялися.

ІЗ ЗНАКОМ ЯКОСТІ

Великим попитом у покупців користуються електронно-механічні настільні годинники «Янтар», які випускає Орловський годинниковий завод. Вони дуже точні, зручні. Електричне джерело живлення — звичайна батарейка від кишенькового ліхтаря — «заводить» годинник на цілий рік. «Янтар» першим серед електронно-механічних приладів часу, які випускаються в нашій країні, удостоєний державного Знака якості.

(ТАРС — РАТАУ).

У країнах соціалізму

НОВИЙ РЕКОРД

Молодіжна бригада соціалістичної праці під керівництвом Валентина Копорця встановила на шахті ім. Чехословацької народної армії Остравсько-Нарвінського кам'яну-

тільного басейну новий рекорд. За 31 робочий день колектив видав нагору 54 640 тонн вугілля, що майже на 9000 тонн перевершує попереднє найкраще досягнення гірників країни. Рекорд встановлено з допомогою радянської добувної техніки.

ВРОЖАЙНИЙ СОРТ

На 50 центнерів врожайності більше з кожно-

го гектара, ніж звичайні сорти, даватиме новий сорт буряків, виведений селекціонерами НДР і Радянського Союзу. Вчені буряководи науково-дослідного Інституту в містечку Кляйн-Ванцлебен (округ Магдебург) і Всесоюзного науково-дослідного Інституту цукрових буряків у Києві з наступного року розпочнуть дослідні посадки, щоб згодом рекомендувати цей

сорт для вирощування в сільському господарстві обох країн.

ТОННИ «БІЛОГО ЗОЛОТА»

Перше місце в Болгарії по збиранню бавовни зайняли механізатори сільськогосподарського кооперативу «Димитровград». Усі роботи по збиранню врожаю тут меха-

нізовано. Водій комбайна радянської марки Р. Давидов до середини листопада зібрав 160 тонн «білого золота». Це — національний рекорд Болгарії.

ПІДПРИЄМСТВА

РЕКОНСТРУЙОВАНИ

Понад 350 мільйонів квадратних метрів тканин випустить у нинішньому

році текстильна промисловість УНР. Реконструкція ряду підприємств, автоматизація і механізація виробничих процесів, зростання продуктивності праці дадуть можливість збільшити обсяг продукції на 10 з лишком процентів порівняно з минулим роком. Значно зросте експорт продукції угорської легкої промисловості.

(ТАРС).

І ЗНОВУ В ТЕАТРІ ОПЛЕСКИ...

1 грудня на сцені Палацу культури імені Жовтня, двічі орденоносного заводу «Червона зірка» урочисто відкривається 37-й театральний сезон.

Ми, молоді кропивничани, вийдемо перед вами, щоб розповісти про наші успішні гастролі в містах братньої Башкирії: Уфі, Стерлітамаку, Салаваті, Ішимбаю та Кумертау. Урочисто приймемо у свою сім'ю нове поповнення театру — режисера, заслуженого артиста УРСР О. Бондаря та акторів Д. Гриненко, Л. Гаркач, Н. Стадніченко, О. Климова, П. Онищенко та О. Долинквича.

А потім покажемо репортаж з волзького заводу в Тольятті. Це буде розповідь про наших сучасників, молодих автомобілебудівників. У цій оригінальній виставі разом з майстрами сцени виступить уся наша кропивничанська молодь. Називається вистава «Погода на завтра» за п'єсою М. Шатрова. Ідея її: «Як працюємо сьогодні — так будемо жити завтра».

А через кілька днів покажемо ще дві прем'єри-комедії: «Майську ніч» за твором М. Гоголя та «Схаменісь, Крістофоре» Аурела Барангі. І знову у ви-

ставах в головних ролях виступить наша мистецька молодь.

Щойно у нас відбулися звітно-виборні комсомольські збори. Ми підбили підсумки роботи за рік. А зроблено чимало. Наприклад, у квітні — травні цього року проводився республіканський огляд творчої молоді. По його закінченні деяких молодих акторів театру було нагороджено. Зокрема, Валентина Дронова отримала творчу путівку до Ленінграда і Москви (за роль Віри Берегової в опереті «Дівчина і море» Шевцова). Грамоти ЦК ЛКСМУ завоювали Іван Сташків і я, відповідно за ролі: Левка у виставі «Пора жовтого листя» Зарудного та поручика Лукаша у п'єсі «Пригоди бравого солдата Швеїка» за твором відомого чеського письменника Я. Гашека, грамоти обласного управління культури і ОК ЛКСМУ отримали Марина Яриш та Олексій Яриш і Олена Короленко. На зборах ми прийняли рішення — зробити все для того, щоб наступні вистави театру, присвячені славному 30-річчю великого свята Перемоги, були створені на високому художньому рівні. До ювілею готуємо вистави: «Над голубим Дунаєм» Рачади та «П'ятнадцять весна» Зака і Кузнецова, п'єси сучасних радянських драматургів — Зоріна «Скандалістка» та Колмійця «Микола Кравцов», а також шедеври класичної спадщини — оперу А. Гулака-Артемоносського «Запорожець за Дунаєм» та поему Т. Г. Шевченка «Катерина».

XXV з'їзду КПРС мріє театр присвятити драму Рачади «Є така партія» — з образом В. І. Леніна.

Поряд з старшими майстрами ми, творча молодь театру, намагаємось, щоб вистави наші вносили на сцену сьогоденні проблеми. Громадянський темперамент повинен зі сцени йти в глядний зал, хвилювати присутніх, стати їх вірним помічником у розв'язанні життєвих питань.

В той же час готуємо себе до наступних великих гастролей по цілих землях, де театр вже виступав у 1957 році. Ідемо туди, як старі знайомі, і радісно, що молодь має яскраві, великі роботи, з якими зможе познайомити цілих людей. Ми поведемо на гастролі вистави про нашого сучасника, про наш сьогодинішній день.

Окрім вистав, проведемо чимало творчих зустрічей. В наступному сезоні маємо намір завітати з творчими звітами до студентства, робітників і колгоспників області. Ці зустрічі дадуть можливість ближче познайомитись з глядачами. А тісний контакт глядача з актором — надзвичайно важлива, цікава і необхідна справа для театру. Тому ми з великою радістю, чистосердечною гостинністю запрошуємо вас, дорогі друзі, на всі наші вистави.

В. КОРОЛЕНКО,

актор, секретар комсомольської організації українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького.

Службу несуть сини

НА КОРДОНІ

В листопаді минулого року Володимира Пир'яна призвали до лав Радянської Армії. Тоді він після закінчення десятиріччя саме працював шофером в колгоспі «Прогрес» Новомиргородського району. Володимира ще рано називати «стариком», та про нього на далекій Н-ській заставі говорять з повагою, як про майстра своєї справи, хорошого товариша. Командування частини неодноразово виносило йому подяки, він став відмінником бойової і політичної підготовки.

Хоч Володимир Пир'ян і не стоїть в дозорі так, як інші солдати, але службу по охороні радянських рубежів він несе чесно, гідно. Нещодавно товариш Володимира Василь Супрун надіслав односельцям і батькам Пир'яна в село Турію листа.

«Нині, — пише він, — у нас, прикордонників, гаряча пора підготовки до знаменної події — обміну комсомольських документів. Кожен комсомолец прагне виконувати обов'язки якнайкраще...»

В. ШУЛЬГА,

наш громадський кореспондент.

Болгарський криштал

ДЕРЖАВНИЙ СКЛЯНИЙ ЗАВОД ІМЕНІ ВАСИЛА КОЛАРОВА В МІСТІ СЛІВЕНІ НАЛАГОДИВ ВИПУСК ВИРОБІВ З КРИШТАЛОЮ. ПРОДУКЦІЯ ЗАВОДУ ЕКСПОРТУЄТЬСЯ У СОЦІАЛІСТИЧНІ КРАЇНИ, А ТАКОЖ У ФРН, ІРАК, КУВЕЙТ.

Агентство «Софія — преса»,
Фото Петра ХРИСТОВА.

„ПРИХОДЯТЬ НЕСПОДІВАНО, ЯК ПОДАРУНОК“

● Поетична пошта редакції

переддень та під час святкування 30-річчя звільнення України від німецько-фашистських загарбників.

Привертаять увагу різниці за віком авторів краса рідної землі, краса людини праці, Людмила Цирульник із Лаврівської восьмирічної школи Долинського району вслухається, «як зерно із ніжним дзвоном наповнює бункери». Любов Гнідець з Тишківки Добровеличківського району вдихається у «степ широкій, без кінця, без краю». Борис Карпенко з села Павлівки Світловодського району любить, як «дружно ведуть трактористи сталевих коней на роздоллі...».

Всіх авторів, звичайно, не перелічимо, а теми тим паче, бо їх маємо хороше розмаїття. Саме так, хороше розмаїття. А це свідчить, що серця молодих б'ються в унісон з

часом, що тривоги і радощі світу — близькі молодим.

Це добре, але...

Як сказав Расау Гамзатов: «Тема — скриня з добром. Слово — ключ від цієї скрині». Листи свідчать, що кожен з авторів має багату скриню. А от ключ до неї віднайшли не всі. Звідси — композиційна квалітет, недотримання розміру, бідність рими, трафаретні, не цікаві образи. А. Сніда з Кіровограда, наприклад, пише у вірші «У Вечного огня»:

«Он пал в бою за жизнь страны,
Чтоб не было над ней штыков,
Чтоб не знали мы с тобой войны.
За наше счастье и любовь».

У цьому катрені, як і в інших, немає ні свого сприйняття теми, ні її художнього осмислення, не говорячи вже про інші недоліки. Другий і останній рядки поставлені явно заради рими. А рима, слід сказати, бідна, оскільки риму-

ються тільки звуки від наголо-су вправо.

Гришатъ бідністю рими і А. Кременецька та В. Консуеліна з Кіровограда, В. Тітовський із Бобринця, чимало інших початкуючих авторів. Багатьом з авторів дуже вже «полюбилися» дієслівні рими на зразок «косити-палити». А їх не важко віднайти. Ще О. С. Пушкін писав: «Вы знаете, что рифмой наглагольной гнушаемся мы...».

Дехто йде не шляхом пошуку цікавих образів, а прагне заримувати відомі істини, терміни, забуваючи, що поезія, перш за все, — розмова серця. Будь ласка, приклад:

А ось, у транзитному стані —
Металу дружний передалін,
В рядках стоїть машини справил,
Всесил чекають, довгих гін,
Лише сутінки впали долі,
Механізаторський загін
Засів за парті в агрошколі,
Вивча важливу тему вій.

(О. Довгий. «За щедрості прийдешніх днів»).

Так, вірші приходять несподівано, як подарунок. Та ця несподіванка не звільняє від копіїткої праці. Мало взяти цікаву і хвилюючу тему, треба і слова, і розмір дібрати відповідні, щоб тема схвилювала читача.

В. ЦВЯХ.

ОБРАТИ СВОЮ ПРОФЕСІЮ

Для тих, перед ким постало питання «Ким бути?», для тих, хто допомагає юнакам і дівчатам знайти на нього відповідь, видавництво «Ленвидав» випустило цікавий і корисний посібник «Шлях до професії». Книгу з цікавістю читатимуть не тільки школярі (а посібник розрахований на читачів старших класів загальноосвітньої школи), але й вчителі, студенти, лектори, батьки, всі, хто прагне допомогти молоді у свідомому виборі фаху.

В першій частині книги, яка зветься «Професіологія», автор знайомить читача з історичним минулим професії, розповідає про розподіл праці в суспільстві, про виникнення, об'єднання і розвиток нових видів професійної діяльності, відмирання і зникнення застарілих. Тут же подається детальна сучасна класифікація спеціальностей за основними ознаками: предметом, метою, знаряддям та умовами праці. Приміром, за першою ознакою «предмет праці» спеціальності класифікуються у такі групи: біологічні (людина — природа), технікопомічні (людина — техніка), соціологічні (людина — людина), сипіологічні (людина — знакова система), артономічні (людина — художній образ). Відповідно іншим ознакам виділено класи, відділи та групи спеціальностей.

Головні ознаки професії зумовлюють вимоги до особистих якостей людини. Ці вимоги називаються похідними (вторинними) ознаками фаху. Про них йдеться в другій частині книги, що зветься «Психологія діяльності і питання професійної придатності».

Але все ж, як практично зорієнтуватися в професіях? Як безпомилково обрати ту, що найбільше відповідає твоїм здібностям? Чи можна знайти таку відповідь в довідковій літературі, на підприємстві? Відповідь на ці та інші запитання дається в заключній частині посібника, назва якої «Методика самостійного вибору професії і шляхи професійної освіти».

Значним достоїнством даної книги є те, що вона подає чотири програми з професійної орієнтації.

Перша, скорочена, спрямована на вибіркове вивчення фахової картини та шляхи самовизначення школяра. Друга залучає до вивчення психологічних основ трудової діяльності та розбору коротких професіограм.

Третя і четверта спрямовані на виконання практичних вправ, мета яких вивити досвід і знання учня при виборі фаху, те, як слідують батьки за вибором підлітків спеціальностей, визначити формулу класифікації. Введення різних програм дає можливість варіювати процес навчання відповідно до рівня підготовки учнів, забезпечити наукові основи їх самовизначення. У посібнику є вдалі узагальнюючі схеми: розподілу праці в процесі виробництва книги, тнію, класів та відділів професій, циклів основних операцій по професійному самовдосконаленню. Схеми не тільки полегшують засвоєння матеріалу, але й сприяють розв'язку складних розумових операцій.

В цілому, оцінюючи працю, можна сказати — перша спроба видати систематизований посібник для професійного навчання молоді виявилась вдалою. Книга допоможе багатьом правильно зорієнтуватися при виборі життєвого шляху.

В. АНТОНЕНКО,

старший викладач кафедри психології Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна.

• Е. А. Климов, «Путь в профессию», Лен-издат, 1974 г.

СЛОВА, винесені у заголовок, належать відомому поету Расулу Гамзатову. У своєму прозовому творі «Мій Дагестан» Р. Гамзатов, роздумуючи про творчу лабораторію митця, підкреслює: «Мабуть, можна запланувати написання роману або трилогії, але вірші... Вірші приходять несподівано, як подарунок. Поетове господарство не підкоряється жорстким планам. Не можна запланувати для себе: сьогодні о десятій ранку я покохаю дівчину, що стрінеться мені на вулиці. Або: завтра на п'яту годину вечора я зненавиджу негідника...».

Думка настільки ж ясна, наскільки й вірна. Кожний, хто спробував написати хоч кілька віршованих рядків, безумовно пересвідчився, що вірш народжується не на кінчику пера, а в глибині серця. Заперечень цьому немає, тільки підтвердження. Зокрема, Любов Киреева із Світловодська повідомляє: «Пишу про те, що хвилює».

Подібні рядки читаємо в листах Валентини Консуеліної, Алли Кучинської з Кіровограда та багатьох інших.

Про що ж «підказує серце»? По-перше, про рідну Вітчизну,

про комсомол. Зокрема, лікар М. К. Зембицький з Кіровограда та працівник Новомиргородської районної газети «Червона зірка» В. Шульга осмислюють пройдений комсомолом шлях. Поетичні рядки Світлани Рябокобили з села Баштино Долинського району про те, «як громко стонала земля, залита кров'ю, слезами». Алла Шворнева з Кіровограда пише про те, що «я люблю тебе, моя страна». Кіровоградець О. Осетров один з своїх віршів так і назвав: «Любіма Вітчизна».

А ще хвилює молодих доля світу. Першокурник Кіровоградського педінституту Сергій Тимцуник з повною відповідальністю заявляє:

«Мне болят тревоги мира,
Хотим звать и крик Сонгмил...».

Героїзм радянських людей у період Великої Вітчизняної війни, боротьба за мир, проти сил реакції — такі питання порушують Т. Михлюк з Кіровограда, дев'ятикласниця В. Чернякова з с. Хмельового, Ф. Матюха з села Лікарського.

Особливо багато віршів про радянських воїнів-визволителів, про їх героїзм, мужність, відданість Вітчизні, про нескорену силу народів-братів Країни Рад надійшло до редакції

НАЙЖАРКІШЕ — У ПРИЗЕРІВ

● **КЛАСИЧНА БО-
РОТЬБА.** Останнім за-
ліковим видом програми
обласної спартакіади
команд сільських і се-
лищних Рад була кла-
сична боротьба. На бор-
цівських килимах пер-
шість виборювали п'ят-
надцять колективів. Осо-
бливо гострими були по-
єдинки за місця у пер-
шій трійці. У командно-
му заліку сильнішими
виявилися представники
Кіровоградського райо-
ну, які набрали 99 очок.
Лише одне очко програ-

ли переможцям олек-
сандрійці. Третіми при-
зерами стали борці Ус-
тинівки. У них — 96 очок.
А в кінці турнірної таб-
лиці — новгородівці.

З ПЕРШОГО ХОДУ ДО ОСТАНЬОГО

● **ШАШКИ.** Дев'ять
команд колективів фіз-
культури першої групи
брали участь у змаган-
нях з російських шашок,
результати яких входять
до заліку обласної спар-
такіади авангардівців
обласного центру. З
першого туру лідерство
захопили шашкисти спор-
тивного клубу «Зірка».
Вони не поступилися
ним до кінця поєдинків,
набравши 27,5 очка.
Друге місце у команді
заводу радіовиробів,
третє — представників

заводу тракторних гід-
роагрегатів.

Чемпіони — із заводу радіовиробів

● **ФУТБОЛ.** Для вияв-
лення переможців рози-
грашу першості області
з футболу було призна-
чено додаткову зустріч
між олександрійським
«Шахтарем» та спорт-
сменами Кіровоград-
ського заводу радіови-
робів. Бо обидві коман-
ди мали рівну кількість
очок. Цей матч прохо-
див на нейтральному
полі — знаменському
стадіоні «Локомотив».
Гра проходила напруже-
но і закінчилася пере-
могою кіровоградців з
рахунком 2:1. Заводські
спортсмени завоювали
звання чемпіонів Кіро-
воградщини.

м. Кіровоград.

ПІСНІ САМОДІЯЛЬНИХ КОМПОЗИТОРІВ

Во садочке май

Музыка М. Шабанова слова М. Шанк

Во садочке май,
май, душний лист,
и всю ночь не стихает
соловьиный свист.

— Что-то нет мне сна,
мама, где мой сон?
— Спи, дочушка,
сон твой ходит у твоих
окоп.

На селе светло,
месяц ясен, чист,
теплый ветер осторожно
задевает лист.

— Что-то нет мне сна,
мама, где мой сон?
— Спи, дочушка,
не забудет твой сон он.

Сад хмельной цветет,
соловьиный свист.
Слышна песня —
се русский водит гармонист.

— Мама, я пойду
Ставлю открывать:
Это сон мой где-то рядом
Не дает мне спать.

ВІЧНА МЕРЗЛОТА НА ПІВДНІ

ВІЧНА мерзлота виявлена...
на півдні Ставрополля!
Тут, біля підніжжя Развал-
гора, за два кілометри від ку-
рортного містечка Железно-
вська, грунти, покриті мо-
хом, лишайниками, не таять
навіть у найбільшу спеку.

На Північному Кавказі Раз-
вал-гора не належить до вер-
шин-хмарочосів. Але на її
схилах «акліматизувались»

береза, малина, горобина, які
в гірській зоні Ставрополля
зустрічаються на значно біль-
ших висотах. Цікаво, що шах-
тарніор, пробитого до
питної води біля Развал-гори,
постійно вкрито кригою та
ліссем.

Таке незвичайне для півдня
явище природи спеціалісти
пояснюють нагродженням
під товстою гірських порід

великої кількості вуглекис-
лоти.
Унікальний куточок Ставро-
полля занесено на карту ту-
ристських маршрутів. Особли-
во приємно відчувати «подихи
півночі» тим, хто приїжджає
відпочивати у гарячу літню
пору.

М. СЯЖКИН,
кор. ТАРС.

ФІРИДО: тин

Зимою, напевне, слід чекати про-
лизнлих снігових і ожеледей, мо-
рози чергуватимуться з відлигами.
За такої погоди в тваринному світі
і холодно, і голодно. В особливій
скруті опиняється гоміливе пта-
ство, яке залишається зимувати в
наших краях. Деякі крилаті друзі
вже зараз перебираються з лісових
урочищ ближче до людських осель.
Вдосвіта на байдужих балконах та
підвіконнях часто можна побачити
зграйки метких жовтогрудих сини-
чок, які виголодалися за довгу ніч.
Біля жител вони знаходять корм і
затишок від пролизнлих вітрів. У
люті морозів трапляються випадки,
коли ці бідоласні пташки, шукаючи
порятунку, залітають через квартир-
ки до кімнат, відсиджуються на
підвіконнях теплих під'їздів. Го-
лодні пташки і мерзнуть більше, та
й сил розшукати їжу у них мен-
ше. Отже, треба найкращим чином
подбати про підгодову цих пред-
ставників пернатих.

ПІДГОДУЙТЕ СИНІЧОК

З настанням холодних пташкам
значайно важче вижити, і вони гинуть
через недоїдання. Спостереження орні-
тологів показують, що з десяти синичок
до весни виживає не більше однієї-двох.
Охорона кормових паїх — благородна
турбота школярів, особливо юних нату-
ралістів. Вони вже зараз, без прогати-
ни, мають зайнятися виготовленням кор-
мущок, які виставлять в зручних міс-
цях — в шкільних скверах, поблизу жит-
лових будинків, на подвір'ях дитячих
садків.

Як і чим годувати синичок? Найкращою
поживою для них у зимову холоди-
ну є конопляні зерна і соняшникове не-
підсмажене насіння, просо, різні м'ясні
відходи і кришки білого хліба, пташки
очоче розкльовують гарбузове насіння,
пасують зм'якченим несоленою сала,
яке можна підвішувати на нитках поряд
з кормушками. Біля такої їдальні осо-
бливо у враннішній і вечірній години ви
можете спостерігати багато цікавого —
сюди мстуватимуть залітатимуться милень-
кі голуби і великі білошкі синиці-лазарі-
ки, навідаються й забіяки-попозниці.
Трапляється, що до синицих «да-
лень» залітають злодійкуваті горобці.
Не відганяйте їх, нехай підкріплюються.
Це теж корисні птахи — з ранньої весни
і до настання осені вони вигодовують
своє потомство різними, головним чи-

ном, шкідливими для наших садів і па-
рків комахами.

Принаджування синиць припо-
сить неабияку користь людям. Як
тільки розпогодиться, меткі пташки
не сидітимуть у закутках. Вони
збирають зимуючих комах і їх лич-
чинки, у садах крилаті «санітарі»
заглянуть у найменшу щілину, об-
стежать кожне фруктове дерево,
навідаються вони також до кущів
малини, агрусу і смородини. Ко-
ристь від синичок очевидна. В літ-
ню пору кожна така пташка за
день знищує стільки комах, скільки
сама важить.

Коли ж сонце повертатиме па-
веспу і барвистим пташкам при-
йде час подумати про свої гнізда,
вони обов'язково постукають вам у
вікно і сповістять про настання по-
теплиці, подякують за людську
щедрість і турботу в холодну зимо-
ву пору. То ж приголубте, підгоду-
йте синиць!

В. СТЕПАНОВ.

На що схожа?

На фото: дивовижні картюпки.

Фото автора.

С ОНЯЧНИМ суботнім ранком робітники Головного
спеціалізованого конструкторського бюро по
грунтообробних та посівних машин разом з праців-
никами орденів Жовтцевої Революції і Трудового
Червоного Прапора заводу «Червона зірка» виїхали
у село для надання допомоги колгоспу імені Ча-
паєва. Сортували картоплю і вантажили її на авто-
машини для відправки у Кіровоград.

Мені дуже хотілось знайти дивовижні картюпки, щоб
повповнити свою колекцію фотографій безмежної фантазії
природи. Допомогали у пошуках і товариші. Вже утворили-
ся купки чудернацької картоплі. Трохи фантазії — і чого
тут не побачиш — чоловік з довгим носом, слона, тюленя,
зайця. Лише «голівки» з напірзоманітними «посами» на-
бралося більше десяти! Люди захопилися, хотілось знайти
щось незвичне, оригінальне. Закінчивши одну груду, пере-
ходили на іншу. На очі потрапляли цілі «скульптурні витви-
ри». Приносили свої знахідки і друзі. Наприкінці роботи,
відбравши найкраще, ми з подивом і захопленням див-
илися на ці дивовижні прояви фантазії природи. «Експона-
ти» викликали захоплення у всіх.

Це ще раз говорить про те, що люди не байдужі
до природи, що дивовишне — поруч. Варто лише за-
цікавитись, пошукати, уважно придивлятися, і мати-
ка-природа відкриватиме сторінку за сторінкою свою
чудову, невчоршну книгу, ділитиметься найпотам-
лішим.

М. ПОЖНОВ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

2 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 —
Кольорове телебачення. Ран-
кова гімнастика. (М). 9.20 —
Новини. (М). 9.30 — Кольоро-
ве телебачення. «У світі ти-
ранії». (М). 10.30 — «Важка
осінь». Телевізійний художній
фільм з серії «Народжена ре-
волюцією». (М). 11.35 — Фо-
тохвилянка. (К). 11.40 —
«Шкільний екран». Фізика
для учнів 8 класу. (К). 12.10 —
«Народний телеуніверситет».
(К). 12.40 — Художній фільм
«Діти Паміру». (К). 13.55 —
Концерт старовинної музики.
(К). 16.00 — «Ми знайомі з
природою». (М). 16.20 —
«Рабіндранат Тагор». Переда-
ча з літератури. (М). 17.00 —
«Населенню про цивільну обо-
рону». (Донецьк). 17.15 — Для
дітей. Мультифільм «Такі спра-
ви». (К). 17.30 — Тележурнал
«Партійне життя». (Харків).
18.00 — «День за днем». (Кі-
ровоград). 18.10 — Оголоше-
ння. (Кіровоград). 18.15 — «Зу-
стрічний план Дагестанської
АРСР — у дію». (М). 19.00 —
«Любителям балету». «Фран-
ческа да Ріміні». Одноактний
балет. (М). 19.30 — «Ятрань».
Ятранько. Ятранько! (Кірово-
град на Республіканське теле-
бачення). 20.45 — «На доб-
раніч, діти!». (К). 21.00 —
Програма «Час». (М). 21.30 —
Концерт майстрів мистецтв
Таджицької РСР. (Душанбе).
23.00 — Кольорове телебачен-
ня. «Спортивний щоденник».
(М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 —
Новини. (К). 11.15 — Доку-
ментальний телефільм. 7.00 —
Кольорове телебачення.
«Наш сад». (М). 17.30 — Ко-
льорове телебачення. «Вогни-
ще». (М). 18.00 — Фільм-кон-
церт «По сторінках улюбле-
них опер». (К). 18.30 — Рекла-
ма, оголошення. (К). 19.00 —
Програма «Вісті». (К). 19.30 —
Кольорове телебачення. Теле-
спектакль «Діти відомих див-
дерей». (М). 21.00 — Програ-
ма «Час». (М). 21.30 —
М. Старицький. «За двома
дверима». Вистава. (Мико-
лаїв). В перерві — вечірні по-
вини. (К).

3 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 —
Кольорове телебачення. Ран-
кова гімнастика. (М). 9.20 —

ПОГОДА

Вдень, 30 листопада по території області і місту Кірово-
граду передбачається мінлива хмарність, невеликі опади. Ві-
тер західний, 7—10 метрів на секунду. Температура повітря:
вночі — 1—6 градусів, вдень — 2—4 градуси тепла.

За даними Українського бюро погоди 1—2 грудня перед-
бачається хмарна з проясненнями погода, часом невеликі
опади, місцями туман. Вітер південно-західний 5—10 метрів
на секунду. Температура повітря: вночі — близько 0 граду-
сів, вдень — 1—6 градусів тепла.

За редактора М. СЕМЕНЮК.

Кіровоградське автогосподарство підприємство
№ 10021 (автобусний парк) проводить набір для під-
готовки автослужбовців. Практичні заняття проводи-
ться на заводі ЗІЛ в м. Москві.
За довідками звертатись: вулиця Аерофлотська, 15,
відділ кадрів автобусного парку, телефон 6-30-77.
Прізд автобусом № 24 до зупинки «Міжколгосп-
бул».

ДИРЕКЦІЯ.